รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี[1]

A Model for Managing Student Development Activities to Promote Attitudes Toward the Political Science Profession of Students in Grade 6 for Admission to the Bachelor's Degree Program, Faculty of Political Science, Ubon Ratchathani University

[Received: December 3, 2023; Revised: September 15, 2024; Accepted: September 19, 2024]

ฐิติกรณ์รัศมิ์ ภัททสิริภูวดล
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Titikornrasmi Phattasiriphuwadol
Faculty of Political Science,
Ubon Ratchathani University

CORRESPONDING AUTHOR
Titikornrasmi Phattasiriphuwadol, Faculty of Political Science, Ubon Ratchathani University, Ubon Ratchathani, Thailand. Email: titikornrasmi.s@ubu.ac.th

[1]บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2) ศึกษาเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน ที่เข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test และ One-Way ANOVA ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.66) 2) เจตคติของนักเรียนต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์เพิ่มขึ้นจากระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.41) เป็นระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) หลังเข้าร่วมกิจกรรม 3) ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศในด้านความพึงพอใจต่อกิจกรรม แต่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่สนใจสาขาวิชาต่างกัน ข้อเสนอแนะจากการวิจัยควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะยาวเพื่อประเมินความคงทนของเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ ขยายการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการทำให้เนื้อหาวิชารัฐศาสตร์เข้าใจง่ายขึ้นสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารกิจกรรม; การพัฒนาผู้เรียน; เจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์; นักเรียนมัธยมศึกษา; การรับเข้าศึกษาต่อ

Abstract

The objectives of this research were to: 1) Study the satisfaction with the management model of learner development activities to promote attitudes towards the political science profession among 12th grade students in the admission process for the bachelor's degree program at the Faculty of Political Science, Ubon Ratchathani University; 2) Study the attitudes before and after participating in learner development activities to promote attitudes towards the political science profession among the aforementioned group of students. This research employed quantitative research methodology. The sample consisted of 55 12th grade students who participated in the Youth Political Science Camp organized by the Faculty of Political Science, Ubon Ratchathani University. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics such as t-test and One-Way ANOVA for comparing differences between groups. The research findings were as follows: 1) Students were highly satisfied with the management model of learner development activities (mean 4.66); 2) Students' attitudes towards the political science profession increased from a high level (mean 4.41) to the highest level (mean 4.58) after participating in the activities; 3) No statistically significant difference was found between genders in terms of satisfaction with the activities, but differences were found among students interested in different majors. Recommendations from the research suggest conducting long-term follow-up studies to assess the persistence of positive attitudes towards the political science profession, expanding the study to more diverse sample groups, and further investigating methods to make political science content more accessible to high school students.

Keywords: Activity management model; Learner development; Attitudes towards political science profession; High school students, University admission

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาและโอกาสทางอาชีพในปัจจุบัน ทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางของนักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จะช่วยเพิ่มโอกาสในการเลือกเรียนต่อด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มากขึ้น ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนส่วนใหญ่อาจไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของวิชาชีพรัฐศาสตร์อย่างชัดเจน ส่งผลให้การเลือกศึกษาต่อในสายวิชานี้ยังคงมีอัตราที่น้อยกว่าสาขาอื่น โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะรัฐศาสตร์นั้น ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมส่งเสริมต่างๆ ซึ่งรวมถึงการแนะแนวอาชีพ การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเชิงปฏิบัติที่ส่งเสริมความเข้าใจในด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ จึงชี้ให้เห็นว่าการจัดการกิจกรรมเหล่านี้สามารถมีผลกระทบต่อเจตคติและจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและการพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพในสาขารัฐศาสตร์ในอนาคตได้อย่างมีนัยสำคัญ จากการศึกษาพบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมสามารถช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อวิชาชีพที่เรียนรู้ได้ โดยเฉพาะการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงหรือวิธีการเรียนรู้แบบปัญหานำไปสู่การมีส่วนร่วมและพัฒนาเจตคติต่อวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (อภิชญา โถมเจริญ และคณะ, 2563)

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นหน่วยงานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งอยู่เขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากโควตาโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา ตามแผนการรับนักศึกษาใหม่ตลอดระยะเวลา 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มช่องทางการรับนักเรียนทั่วประเทศที่มีศักยภาพเข้าศึกษาต่อในคณะรัฐศาสตร์ จึงได้จัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมุ่งเผยแพร่ความรู้สู่เยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเยาวชนกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มที่เริ่มมีความสนใจและมองหาคณะ/สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีโอกาสได้ทดลองเรียนรู้ในสาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จากสถานที่จริง ตลอดจนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อและเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เมื่อทำการวิเคราะห์และทบทวนผลการดำเนินงานจากสาเหตุหลายประการที่สำคัญคือ ในจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีสถาบันการอุดมศึกษาที่เปิดจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชารัฐศาสตร์และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์หลายแห่ง ซึ่งนักเรียนที่สนใจสมัครเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการปกครอง และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (เอกการบริหารรัฐกิจ, เอกการบริหารท้องถิ่น) ให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการมากขึ้น ข้อมูลสถิติจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากโควตาโครงการส่งเสริมทัศนคติ

และแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 – 2566 (คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2566) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรีแรกเข้า โควตาโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2560 – 2565 ตามแผนการรับนักศึกษาใหม่

ปีการศึกษา	แผนการรับนักศึกษาโควตาค่าย (คน)	จำนวนนักศึกษาใหม่แรกเข้าโควตาค่าย (คน)	ร้อยละจำนวนเทียบแผนรับ
2562	200	110	55.00
2563	200	163	81.50
2564	200	176	88.00
2565	200	193	96.50
2566	200	198	99.00

จากตารางที่ 1 วิเคราะห์ได้ว่าในปีการศึกษา 2566 มีจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากโควตาโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์แรกเข้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าทุกปีการศึกษา ซึ่งการที่มีจำนวนนักศึกษาแรกเข้าที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นอีกหนึ่งสถาบันที่นักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ให้ความสนใจสมัครเข้าศึกษาและยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาวิจัยเรื่อง "รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี" จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่มุ่งเน้นศึกษารูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงการสร้างประสบการณ์ที่หลากหลาย การบูรณาการความรู้และการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาและการเตรียมความพร้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้าสู่วิชาชีพรัฐศาสตร์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2. เพื่อศึกษาเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

แนวคิด ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ และเพื่อศึกษาเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติ นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายเอาไว้อย่างหลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น

1. ทฤษฎีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม (Behavioral Learning Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเจตคติ ผ่านการกระทำซ้ำ ๆ โดยพบว่าการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาเชิงพฤติกรรมจะช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียนต่อการเรียนรู้ (ชาญวิทย์ จารุสมบัติ, 2563)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning Theory) การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่กับเพื่อนร่วมชั้น โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในแง่ของการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม (สุธิดา ศรีสุทธิ์, 2561)

3. ทฤษฎีแรงจูงใจและความพึงพอใจ (Motivation and Satisfaction Theory) ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการจัดการที่เหมาะสม โดยพบว่าเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมจะส่งผลให้เจตคติต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองดีขึ้น (พรรณี เกิดศิริ, 2564)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติสามารถแบ่งออกเป็นหลายแนวคิดที่มุ่งเน้นไปที่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองผ่านกิจกรรมการศึกษาได้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นทีมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การทำงานที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมและทักษะการสื่อสาร (ณัฐพงศ์ ชินกุลวัฒนากิจ, 2562)

2. ทฤษฎีแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivational Learning Theory) ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นถึงความสำคัญของการสร้างแรงจูงใจภายในเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมที่ท้าทายและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีคุณค่าและความสำเร็จในตัวเอง (สุกัญญา วรรณบวร, 2560)

3. ทฤษฎีการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking Development Theory) การส่งเสริมเจตคติที่ดีผ่านการบริหารกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา จะช่วยพัฒนาทักษะที่มีประโยชน์ในการพิจารณาปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อน (ปิยะนุช สุนทรปรีชา, 2561)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อาทิ การศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรม ในรายวิชาความเป็นครูวิชาชีพ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (ชุติมา ทัศโร และคณะ, 2562) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 30 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 4.40) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพครู กิจกรรมทำให้นักศึกษารู้สึกมุ่งมั่นอยากเป็นครู และกิจกรรมเป็นการเปิดโลกทัศน์ในมุมมองของความเป็นครูการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้น สนุกสนาน และสร้างความสามัคคี สอดคล้องกับแนวคิดของ Lewin et al. (1959) เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาตนเองและสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรไกร นันทบุรมย์ (2556) และ Cancilla (2002) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษาช่วยพัฒนาความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้คือ สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆ ที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กันเพื่อส่งเสริมความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรมต่อไป และจากการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการสานฝันจากพี่สู่น้องด้วยภูมิสารสนเทศ (ชนะชัย อวนวัง, 2561) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมใน

ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวิทยากรกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงมีกิจกรรมที่สนุกสนานและเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายวิชาการในระดับมาก นอกจากนี้ ผลการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาภูมิสารสนเทศพบว่า นักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านโอกาสในการมีงานทำคุณภาพของอาจารย์ และชื่อเสียงของสาขาวิชาที่พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาจากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมถามตอบจากวิทยากร กิจกรรมนันทนาการ และการมอบรางวัล เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตรควรเน้นการให้ข้อมูลผ่านเพื่อน รุ่นพี่ ผู้ปกครอง รวมถึงนำเสนอข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย ทำเลที่ตั้ง ชื่อเสียงของสาขา และโควตาการรับตรง เพื่อเพิ่มความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

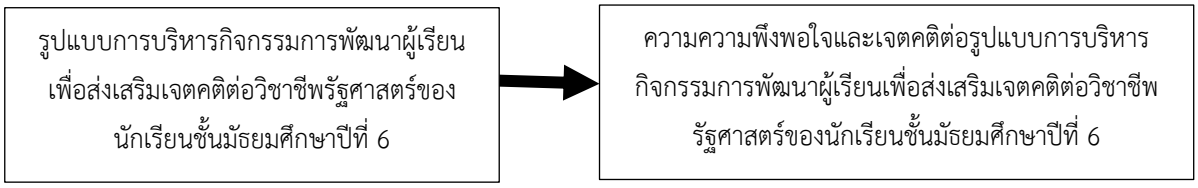
การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิด (ภาพที่ 1) ดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Determinants) คือ รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ตัวแปรตาม (Outcome) คือ ความความพึงพอใจและเจตคติต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 ชุด แบบเฉพาะเจาะจง ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.97 มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในรูปแบบ Google Form และทำการอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

1.2 ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามในเบื้องต้นและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ งานศึกษา บทความศึกษา บทความวิชาการ และข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่จัดทำขึ้นตามความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยตั้งคำถามที่สามารถให้คำตอบที่สัมพันธ์กับปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัย ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน และสาขาวิชาที่สนใจสมัครเข้าศึกษา (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นคำถามแบบมาตราส่วนช่วงคะแนนค่าเฉลี่ย 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนและแปลผล (บุญใจ ศรีสถิตนรากูร, 2555) ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00, 3.51-4.50, 2.51-3.50, 1.51-2.50 และ 1.00-1.51 ระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นคำถามแบบมาตราส่วนช่วงคะแนนค่าเฉลี่ย 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนและแปลผล (บุญใจ ศรีสถิตนรากูร, 2555) ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00, 3.51-4.50, 2.51-3.50, 1.51-2.50 และ 1.00-1.51 ระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

การจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กิจกรรมค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประกอบด้วย เพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน และสาขาวิชาที่สนใจสมัครเข้าศึกษา (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับบรรยาย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ จะถูกนำมาวิเคราะห์ผลสถิติด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อพรรณนาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน และ

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายและวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการอธิบายและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรความความพึงพอใจและเจตคติต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรความความพึงพอใจและเจตคติต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกเป็นรายได้

โดยใช้สถิติ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มตัวอย่าง และ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: Analysis of Variance) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม

การกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นเป็นคำถามแบบมาตราส่วนช่วงคะแนนค่าเฉลี่ย 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนและแปลผล (บุญใจ ศรีสถิตนรากูร, 2555) ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00, 3.51-4.50, 2.51-3.50, 1.51-2.50 และ 1.00-1.51 ระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญจากการศึกษา รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ (N=55)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	21.80
หญิง	43	78.20
รวม	**55**	**100**
ระดับผลการเรียน		
เกรดเฉลี่ย 2.51 – 3.00	12	21.80
เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50	25	45.50
เกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00	18	32.70
รวม	**55**	**100**
แผนการเรียน		
คณิตศาสตร์ – ภาษา	1	1.80
วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์	40	72.70

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศิลปศาสตร์ – ภาษา	11	20.00
ศิลปศาสตร์ – สังคม	1	1.80
แผนการเรียนอื่น ๆ	2	3.60
รวม	**55**	**100**
สาขาวิชาที่สนใจยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษา (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม)		
สาขาวิชาการปกครอง	21	38.20
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (การบริหารรัฐกิจ,การบริหารท้องถิ่น)	34	61.80
รวม	**55**	**100**

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 55 คน แยกวิเคราะห์ตามปัจจัยส่วนบุคคลได้ ดังนี้

ด้านเพศ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศชายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 และเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 78.20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีสัดส่วนที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนถึงความสนใจของนักเรียนหญิงในการศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปกครองและรัฐประศาสนศาสตร์มากกว่าเพศชาย

ด้านระดับผลการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีการกระจายตามเกรดเฉลี่ยใน 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51 – 3.00 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 กลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 และกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งบ่งบอกถึงกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนดีที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ด้านแผนการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 72.70 ขณะที่แผนการเรียนศิลปศาสตร์ – ภาษา มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนแผนการเรียนอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ – ภาษา ศิลปศาสตร์ – สังคม และแผนการเรียนอื่น ๆ มีจำนวนค่อนข้างน้อย ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มาจากแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์มีความสนใจในการศึกษาต่อในสาขาการปกครองและรัฐประศาสนศาสตร์มากกว่านักเรียนจากแผนการเรียนอื่น ๆ

ด้านสาขาวิชาที่นักเรียนสนใจยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษาหลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักเรียนที่สนใจยืนยันสิทธิ์ในสาขาวิชาการปกครองมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20 ขณะที่นักเรียนที่สนใจสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (การบริหารรัฐกิจและการบริหารท้องถิ่น) มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ

61.80 สะท้อนให้เห็นว่าส่วนใหญ่ของนักเรียนมีความสนใจในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มากกว่าสาขาวิชาการปกครอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์

1. วิเคราะห์ความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ โดยภาพรวม (N=55)

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ระดับความพึงพอใจ		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ	4.65	0.353	มากที่สุด
2. ด้านความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้	4.62	0.325	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรม/โครงการ	4.52	0.554	มากที่สุด
4. ด้านวิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ	4.71	0.413	มากที่สุด
5. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.71	0.363	มากที่สุด
6. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน	4.72	0.387	มากที่สุด
7. ด้านวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจและช่วยทำให้ เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.70	0.427	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	**4.66**	**0.330**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยภาพรวมพบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.66, S.D. = 0.330) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.72, S.D. = 0.387) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ และด้านวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอด

ความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (4.71) โดยมีค่า S.D. เท่ากับ 0.413 และ 0.363 ตามลำดับ ทั้งสองด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจและช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.70 (S.D. = 0.427) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ มีค่าเฉลี่ย 4.65 (S.D. = 0.353) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.62 (S.D. = 0.325) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรม/โครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (4.52, S.D. = 0.554) แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่อทุกด้านของการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับวิทยากร ทั้งในแง่ของความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและการตอบคำถามซึ่งได้รับคะแนนความพึงพอใจสูงสุด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าด้านสิ่งอำนวยความสะดวกจะได้รับคะแนนต่ำสุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยแต่ละด้านที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ (1) เพศ (2) ระดับผลการเรียน (3) แผนการเรียน และ (4) สาขาวิชาที่สนใจยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษา (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม) พบว่า

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับปัจจัยแต่ละด้านที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติ		**Statistic**	**df**	**p**
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ	Student's t	0.0617	53.0	0.951
2. ด้านความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้	Student's t	-0.1161	53.0	0.908
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรม/โครงการ	Student's t	-0.0488	53.0	0.961
4. ด้านวิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ	Student's t	-0.1995	53.0	0.843
5. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	Student's t	-0.3544	53.0	0.724

6. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน	Student's t	-0.2239	53.0	0.824
7. ด้านวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจและช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	Student's t	0.1654	53.0	0.869

Note. $H_a\ \mu_{ชาย} \neq \mu_{หญิง}$

จากตารางที่ 3 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ทางสถิติได้ว่า จากการทดสอบ Independent Samples T-Test ใน 7 ด้านที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงในทุกด้านที่ทดสอบ เนื่องจากค่า p-value ของทุกด้านมีค่ามากกว่า 0.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระหว่างระดับผลการเรียนกับปัจจัยแต่ละด้านที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติ	F	df1	df2	p
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ	1.619	2	25.2	0.218
2. ด้านความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้	0.880	2	28.8	0.426
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรม/โครงการ	0.572	2	25.1	0.571
4. ด้านวิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ	2.194	2	25.9	0.132
5. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	3.362	2	26.0	0.050
6. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน	2.319	2	24.9	0.119
7. ด้านวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจและช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	1.975	2	26.9	0.158

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ทางสถิติได้ว่า จากการทดสอบ One-Way ANOVA ใน 7 ด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่างกันในทุกด้านที่ทดสอบ ยกเว้นในด้าน วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งมีค่า p เท่ากับ 0.050 ที่บ่งบอกถึงความแตกต่างเล็กน้อย

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาที่สนใจยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษา (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม) กับปัจจัยแต่ละด้านที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรม การพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติ	Statistic	df	p
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ	-2.46	53.0	0.017
2. ด้านความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้	-2.70	53.0	0.009
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรม/โครงการ	-2.06	53.0	0.044
4. ด้านวิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ	-2.91 a	53.0	0.005
5. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	-2.44 a	53.0	0.018
6. ด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน	-1.83	53.0	0.073
7. ด้านวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจและช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	-2.61 a	53.0	0.012

Note. H_a μ รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ $\neq$ μ รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

a Levene's test is significant ($p < .05$), suggesting a violation of the assumption of equal variances

จากตารางที่ 5 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ทางสถิติได้ว่าจากการทดสอบ Independent Samples T-Test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักศึกษาสองสาขาวิชาใน 6 ด้าน ได้แก่กระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ ความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้ สื่อความหมายและความสะดวกจากการจัดกิจกรรม/โครงการ วิทยากรมีความรอบรู้ในเรื่องที่บรรยาย/ปฏิบัติการ วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และวิทยากรจัดทำสื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจส่วนในด้านวิทยากรมีความสามารถในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อศึกษาเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1. วิเคราะห์เจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์

ตารางที่ 6 ระดับเจตคติก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ โดยภาพรวม (N=55)

เจตคติก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์	**ระดับเจตคติ**		
	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**
1. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.67	0.47	มากที่สุด
2. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุก	4.29	0.74	มาก
3. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่ฝึกให้เรามั่นใจ	4.47	0.57	มาก
4. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมากในการคิดวิเคราะห์	4.22	0.66	มาก
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นเมื่อทำงานวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	4.15	0.68	มาก
6. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.33	0.67	มาก
7. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจได้ง่าย	3.85	0.70	มาก
8. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้มีความรอบคอบและมีเหตุผล	4.80	0.49	มากที่สุด
9. รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	0.36	มากที่สุด
10. นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	4.49	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	**4.41**	**0.67**	**มาก**

จากข้อมูลในตารางที่ 6 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับเจตคติก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.41, SD = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับมากที่สุดใน 3 ประเด็น ได้แก่ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\overline{X}$ = 4.85, SD = 0.36) วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้มีความรอบคอบและมีเหตุผล ($\overline{X}$ = 4.80, SD = 0.49) วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ ($\overline{X}$ = 4.67, SD = 0.47) โดยมีนักเรียนมีเจตคติในระดับมากใน 7 ประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 - 4.49 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจได้ง่าย ($\overline{X}$ = 3.85, SD = 0.70) แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 ระดับเจตคติหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ โดยภาพรวม (N=55)

เจตคติหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน	**ระดับเจตคติ**		
เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**
1. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.80	0.40	มากที่สุด
2. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุก	4.45	0.66	มาก
3. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่ฝึกให้เรามั่นใจ	4.82	0.39	มากที่สุด
4. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมากในการคิดวิเคราะห์	4.40	0.74	มาก
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นเมื่อทำงานวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	4.29	0.60	มาก
6. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.58	0.50	มากที่สุด
7. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจได้ง่าย	4.13	0.79	มาก
8. วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้มีความรอบคอบและมีเหตุผล	4.84	0.37	มากที่สุด
9. รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.84	0.37	มากที่สุด
10. นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	4.65	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	**4.58**	**0.61**	มากที่สุด

จากข้อมูลในตารางที่ 7 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับเจตคติหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.58, SD = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับมากที่สุดใน 7 ประเด็น ได้แก่ วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้มีความรอบคอบและมีเหตุผล ($\overline{X}$ = 4.84, SD = 0.37) รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\overline{X}$ = 4.84, SD = 0.37) วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่ฝึกให้เรามั่นใจ ($\overline{X}$ = 4.82, SD = 0.39) วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ ($\overline{X}$ = 4.80, SD = 0.40) นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ($\overline{X}$ = 4.65, SD = 0.58) วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\overline{X}$ = 4.58, SD = 0.50) และนักเรียนมีเจตคติในระดับมากใน 3 ประเด็นที่เหลือ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 - 4.45 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจได้ง่าย ($\overline{X}$ = 4.13, SD = 0.79) แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลก่อนเข้าร่วมกิจกรรมตามตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นจาก 4.41 (ระดับมาก) เป็นค่าเฉลี่ย 4.58 (ระดับมากที่สุด) แสดงให้เห็นถึงผลกระทบเชิงบวกของกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรายข้อมีจำนวนข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดเพิ่มขึ้นจาก 3 ข้อเป็น 7 ข้อ โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียน ด้านความเข้าใจเนื้อหา แม้ว่าประเด็นวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจได้ง่ายจะยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ก็มีการพัฒนาขึ้นจาก 3.85 เป็น 4.13 และความสอดคล้องของความคิดเห็นค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมลดลงจาก 0.67 เป็น 0.61 แสดงถึงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากขึ้นหลังเข้าร่วมกิจกรรม

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจและเจตคติของนักเรียนต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนและการสร้างเจตคติ ได้แก่ ทฤษฎีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกัน และทฤษฎีแรงจูงใจและความพึงพอใจ นอกจากนี้ ยังได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรม กรอบแนวคิดใน

การศึกษาประกอบด้วยตัวแปรต้น คือ รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน และตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจและเจตคติของนักเรียนต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ การวิจัยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน ที่เข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนนักรัฐศาสตร์ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรม และเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 78.20) มีผลการเรียนอยู่ในช่วงเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 (ร้อยละ 45.50) และเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 72.70) โดยสนใจสมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มากกว่าสาขาวิชาการปกครอง ในด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรม พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.66) โดยด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความสามารถของวิทยากรในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ส่วนด้านที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน การเปรียบเทียบความพึงพอใจตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศ แต่พบความแตกต่างเล็กน้อยในด้านความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้เมื่อเปรียบเทียบตามระดับผลการเรียน นอกจากนี้ ยังพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่สนใจสาขาวิชาต่างกันใน 6 จาก 7 ด้านที่ศึกษา สำหรับเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในทางบวกหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม โดยค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นจาก 4.41 (ระดับมาก) เป็น 4.58 (ระดับมากที่สุด) จำนวนประเด็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดเพิ่มขึ้นจาก 3 ข้อเป็น 7 ข้อ โดยเฉพาะในด้านความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียน แม้ว่าประเด็นเกี่ยวกับความเข้าใจง่ายของวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จะยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ก็มีการพัฒนาขึ้นจาก 3.85 เป็น 4.13ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ และสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนในระดับสูง ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนในอนาคต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมเจตคติและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลการศึกษาในประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.66) โดยเฉพาะด้านความสามารถของวิทยากรในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้

ร่วมกัน (Collaborative Learning Theory) ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน (สุธิดา ศรีสุทธิ์, 2561) ทั้งนี้ การที่วิทยากรสามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจนช่วยส่งเสริมความเข้าใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของชุติมา ทัศโร และคณะ (2562) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมหลากหลายช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียน

2. เจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางบวกหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม โดยค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นจาก 4.41 (ระดับมาก) เป็น 4.58 (ระดับมากที่สุด) สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม (Behavioral Learning Theory) ที่เน้นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาเจตคติ (ชาญวิทย์ จารุสมบัติ, 2563) การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่เห็นได้ชัดเจนคือด้านความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชญา โถมเจริญ และคณะ (2023) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นปัญหาช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียน

3. ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศในด้านความพึงพอใจต่อกิจกรรม แต่พบความแตกต่างเล็กน้อยในด้านความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้เมื่อเปรียบเทียบตามระดับผลการเรียน และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่สนใจสาขาวิชาต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivational Learning Theory) ที่เน้นความสำคัญของแรงจูงใจภายในที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล (สุกัญญา วรรณบวร, 2560) ทั้งนี้ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากพื้นฐานความรู้และความสนใจที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking Development Theory) ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา (ปิยะนุช สุนทรปรีชา, 2561) การที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงและมีเจตคติที่ดีขึ้นหลังเข้าร่วมกิจกรรม แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของชนะชัย อวนวัง (2561) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายวิชาการในระดับมาก

5. ความท้าทายในการเรียนรู้วิชารัฐศาสตร์ แม้ว่าเจตคติโดยรวมจะดีขึ้น แต่ประเด็นเกี่ยวกับความเข้าใจง่ายของวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (แม้จะพัฒนาขึ้นจาก 3.85 เป็น 4.13) สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการทำให้เนื้อหาวิชารัฐศาสตร์เข้าใจง่ายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Cancilla (2002) ที่เสนอว่าการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาที่ซับซ้อนควรคำนึงถึงระดับความเข้าใจและประสบการณ์ของผู้เรียน

จากการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีข้อค้นพบสำคัญ คือ ประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนที่

จัดขึ้นมีประสิทธิผลสูงในการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ โดยพบว่าเจตคติของนักเรียนโดยรวมเพิ่มขึ้นจากระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.41) เป็นระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) หลังเข้าร่วมกิจกรรม และความพึงพอใจในระดับสูง

ของนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารกิจกรรมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.66) โดยเฉพาะในด้านความสามารถของวิทยากรในการตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางบวกหลังเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียนรู้วิชารัฐศาสตร์ รวมถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศ แต่พบความแตกต่างเล็กน้อยตามระดับผลการเรียน และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่สนใจสาขาวิชาต่างกัน ข้อค้นพบเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ แต่ยังมีประเด็นที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะในการทำให้เนื้อหาวิชาเข้าใจง่ายขึ้นสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในอนาคตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมการศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยและข้อค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ สามารถเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตได้ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อประเมินความคงทนของเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพรัฐศาสตร์ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยติดตามผลเมื่อนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและเมื่อจบการศึกษา เพื่อดูว่าเจตคติดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป
2. ควรขยายการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น เช่น นักเรียนจากภูมิภาคอื่นๆ หรือนักเรียนจากโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อดูว่าผลการวิจัยจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการทำให้เนื้อหาวิชารัฐศาสตร์เข้าใจง่ายขึ้นสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากเป็นประเด็นที่ยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแม้จะมีการพัฒนาขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชาญวิทย์ จารุสมบัติ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมในการศึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารการศึกษาไทย*, 7(2), 101-110.

ชุติมา ทัศโร, พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ, และกันย์ณิภัฐ สุวรรณอ่อน. (2562). การศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรม รายวิชาความเป็นครูวิชาชีพ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 10, 1243-1254.

ณัฐพงศ์ ชินกุลวัฒนากิจ. (2562). การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียน. *วารสารการพัฒนาการศึกษา*, 13(2), 95-108.

ปิยะนุช สุนทรปรีชา. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์ในโรงเรียน. *วารสารการศึกษาไทย*, 6(2), 130-145.

พรรณี เกิดศิริ. (2564). แรงจูงใจและความพึงพอใจในการพัฒนาผู้เรียนผ่านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้. *วารสารวิชาการและการวิจัยการศึกษา*, 9(3), 145-158.

สุธิดา ศรีสุทธิ์. (2561). ผลของการเรียนรู้ร่วมกันต่อพัฒนาการทางเจตคติของนักเรียนประถมศึกษา. *วารสารวิชาการการพัฒนาการศึกษา*, 12(1), 55-68.

สุรไกร นันทบุรมย์. (2556). *ผลการใช้กิจกรรมลดอคติตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษาที่มีต่อความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา วรรณบวร. (2560). การสร้างแรงจูงใจภายในและผลต่อเจตคติต่อการเรียนรู้. *วารสารวิชาการและการวิจัยการศึกษา,* 9(1), 75-90.

อภิชญา โถมเจริญ, วิศรุต ปะยังเกียรติกุล, ทิภูบล ทิพย์เลิศ (2023). การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นปัญหาเพื่อส่งเสริมทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารการศึกษาอินโดนีเซีย.*

Cancilla, J. M. (2002). *The development and evaluation of a school-based multi-cultural promote respect for individuality and diversity in elementary school children: A casestudy* [Unpublished doctoral dissertation]. Walden University.

Lewin, K., Lippitt, R., & White, R. K. (1959). Patterns of aggressive behavior in experimentally created "social climates". *The Journal of Social Psychology*, 10(2), 271-299.